

చికిత్స

“నైనివాళ మీ దగ్గరకు మందు సరోజ.
కోసం రాలేదు!” అనంది మరెందుకోసం వచ్చేవన్నట్లు

ఆమె ముఖంలోకి ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు డాక్టర్ మూర్తి.

“నాకు పెళ్ళి నిశ్చయమైందని చెప్పడానికి వచ్చాను” అనంది సరోజ.

జరగడానికి బొత్తిగా అవకాశం లేని సంఘటనేదో జరుగుతున్నట్లుగా ఆ శ్చర్యపోతూ, “నీకు పెళ్ళా?” అనడిగాడు మూర్తి.

“అవును. నాకే పెళ్ళి! వచ్చే నెల పదో తేదీని. ఇంకా ఇన్విటేషన్ కార్డ్స్ అచ్చొత్తించలేదు. అచ్చొత్తించిన వెంటనే స్వయంగా వచ్చి మిమ్మల్ని ఆహ్వానిస్తాను. నా పెళ్ళి పనులు చాలావరకూ నేనే చేసుకోవాల్సి ఉందన్న సంగతి మీకు తెలుసా!....నాకు బోలెడు పనులున్నాయి. వెళ్ళొస్తాను” అని అంటూ వెళ్ళిపోయింది సరోజ.

వెళ్ళిపోతున్న సరోజకేసి సాలోచనగా చూస్తూ, ‘దీన్ని పెళ్ళిచేసుకోబోతున్న దౌర్భాగ్యుడెవరు చెప్పా?’ అని ఆలోచించసాగాడు డాక్టర్ మూర్తి. ‘పాపం! వాడెవడోగాని దీని వలలో మా బాగా పడ్డాడు. తనకు దీని సంగతి బాగా తెలుసు. కాని వాడికి దీని సంగతి బహుశా తెలిసివుండదు. తెలుసున్నట్లయితే దీన్ని పెళ్ళి చేసుకొనేటందుకు

ఇష్టపడి వుండేవాడు కాద’ని అనుకున్నాడు డాక్టర్ మూర్తి.

‘గర్భస్రావం చేయించుకొనేటందుకు ఈమె తన దగ్గరకు వచ్చింది మొదట. ఆ ఊళ్ళో లేడీ డాక్టర్ లేకపోవడంవలన, మరో వూళ్ళోగల లేడీ డాక్టర్ దగ్గరకెళ్ళడాని కవసరమయ్యే ఆర్థిక స్తోమత లేకపోవడంవలన తన దగ్గరకు గర్భస్రావం చేయించుకొనేటందుకు వచ్చిందామె.

‘అంటే వేరే గత్యంతరంలేక, తనే ఆ ప్రాంతంలో ఓ క్వాలిఫైడ్ డాక్టరయినందువలన తన దగ్గరకొచ్చిందామె. గర్భస్రావం చేయించుకొనేటందుకు. గుప్ చిప్ గా జరిగిపోవాలని, ఎవ్వరికీ ఏ విధమైన అనుమానం కలుగకుండా చెయ్యాలని బ్రతిమాలింది తనను. 200 రూ॥ ఫీజు అడిగాడు తాను.

‘ఆమె తన దారిద్ర్యాన్ని కన్నీళ్ళ రూపంలో తన పాదాలమీద ఒలకబోసింది. సరే! ఎంతో కొంత ఇచ్చుకోమన్నాడు తాను. ఆమె నిస్సహాయంగా తనవేపు చూస్తూ ఓ చిన్నపిల్లలా ఏడుస్తూంటే జాలేసింది తనకు!

‘ఆమె గర్భం దాల్చడానికి కారకుడెవడో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలంతో తనెంతగా అడిగినప్ప

టికీ వివరాలు చెప్పలేదామె. కాని వాడొక బస్సు ప్రమాదంలో చని పోయినట్లు మాత్రం చెప్పింది. తనకామె మాటమీద నమ్మకం ఏర్పడలేదు. ఎవడని చెప్పగలదు? ఎందరో!! ఇదీ తన అనుమానం.

‘ఆమె గర్భంలో పెరుగుతున్న పిండాన్ని సశాస్త్రీయంగా తొలగించాడు తాను. ఫీజు మాట దేవుడెరుగు. కనీసం మందు ఖర్చైనా ఇచ్చెయ్యకపోతే ఎలా! ఇచ్చేయమని అడిగాడు తాను. తనకు బాగా తెలుసు. ఆమె ఇచ్చుకోలేదని. అయినా అడిగాడు తాను. ఎందుకంటే, ఫీజుకు బదులు ఆమె తన శరీరాన్ని తనకర్పిస్తుందేమోననే స్వార్థంతో.

‘ఏమీ ఇచ్చుకోలేనదామె. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఏదో ఒక విధంగా ఋణం తీర్చుకుంటానంది.

ఆమె బాగా కోలుకున్నాక, ఋణం ఏ విధంగా తీర్చుకోవచ్చో చెప్పాడు తాను.

‘ఒప్పుకోలేదామె. అయితే రహస్యం తన నోటి మీదుగానే బహిర్గతమవుతుందని బెదిరించాడు తాను.

‘పాపం బెదిరిపోయింది. బెదిరి లొంగిపోయింది తనకు. అట్లాంటి పతితకు త్వరలో పెళ్ళవబోతుంది.’

అందుకనే అంతలాగ ఆశ్చర్యపోయేడు డాక్టర్ మూర్తి.

‘ఆమెను పెళ్ళాడబోతున్న వాడెవడోగాని, పాపం బాగా మోసపోతున్నాడు. అతగాడికి సరోజ ఎటువంటిదో తెలియజేస్తే నో? ఎందుకు? తనకేం ప్రయోజనం? సరోజకు పేరుకొక మొగుడంటూ వుంటే తనకు మరీ మంచిది. శరీరాన్నే ఫీజుగా సమర్పించే పెర్మనెంట్ పేషంట్ గా వుంటుంది సరోజ తనకు.’

ఈ తీరులో డాక్టర్ మూర్తి ఆలోచనా తరంగాలలో తేలియాడు తూన్న సమయంలో. “డాక్టర్ గారూ!” అని పిలిచేడొక ముసలి పేషంట్.

మూర్తి ఆ ముసలివాడి ముఖంలోనికి నిశితంగా చూస్తూ. ‘ఇట్లాంటి ముసలివాళ్ళ కింకా బ్రతకాలనే వాంఛ తీవ్రంగా వుండబట్టే, తన వంటి డాక్టర్లకు ప్రాక్టీసు బాగా ఉండోంద’ని మనసులో అనుకొని, “ఏం? ఎలాగుంది?” అనడిగాడు.

“బాగానే వుంది సార్! ఇవాళ కొంచెం విస్కీ...”

“తాగొచ్చు! మోతాదు మించకుండా తాగండి!” అని అనుజ్ఞ నిచ్చేడు డాక్టర్ మూర్తి.

ఆ ముసలాడు మహదానంద

భరితుడై, “థాంక్యూ సర్! వద్దం
టారేమోనని భయపడ్డాను.” అంటూ
పాతిక రూపాయల్ని టేబుల్ పై
పెట్టి, “మళ్ళీ జబ్బు తిరగేసినప్పుడు
కారు పంపిస్తా! వెంటనే రావాలి
మీరు!” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయేడు.

‘ఎంత మంచి పేషంట్!’
అని మనసులో అనుకున్నాడు
డాక్టర్ మూర్తి.

‘ఇట్లా ధారాళంగా డబ్బిచ్చే
పేషంట్లూ, ఫీజుకు బదులుగా శరీ
రాన్ని అప్పజెప్పే సరోజలాంటి
పేషంట్లూ, దండిగావుంటే తన
కెంతో హాయిగా ఉంటుంద’ను
కున్నాడు డాక్టర్ మూర్తి.

‘ఇంతకీ సరోజను పెళ్ళాడ
బోతున్న వాడిది ఈ వూరేనా? మరే
దయినా వూరైతే తనకు ఇబ్బందే!
వివరాలన్నీ చెప్పకుండానే కొంప
మునిగిపోయినట్లు వెంటనే వెళ్ళి
పోయింది సరోజ.

‘సరే! ఇన్విటేషన్ కార్డ్
ఇవ్వడానికి మళ్ళీ వస్తానందిగా!
అప్పుడు వివరాలన్నీ అడగొచ్చ’ను
కున్నాడు మూర్తి.

* * *

ఇన్విటేషన్ కార్డ్ ను డాక్టర్
మూర్తి చేతికి అందిస్తూ, “నా
పెళ్ళికి మీరు తప్పకుండా రావాలి!”
అంది సరోజ.

“పెళ్ళెక్కడ?” అనడిగాడు
డాక్టర్ మూర్తి.

“వివరాలన్నీ ఇన్విటేషన్
కార్డులో వున్నాయి.”

ఇన్విటేషన్ కార్డు చదివి
నిర్ఘాతబోయేడు మూర్తి.

“ఎలక్ట్రిక్ షాక్ పొందినవాడి
లాగ అలా ఐపోయేరేం? సైకాలజీ
లెక్చరర్ ‘సుధాకర్’ నన్ను వెళ్ళి
చేసుకుంటున్నందుకా? ఏ గుడ్డి
వాడో, మూగవాడో, అంగ
వైకల్యం గలవాడో, పరమ దరి
ద్రుడో తప్పితే మరెవ్వడూ నన్ను
చేసుకోడనుకున్నారు కదూ? కాని
సుధాకర్ ఈ లోకంలో చాలా
మందికంటే మంచివాడు, గొప్ప
వాడూను!” అనంది సరోజ.

“బహుశా అతనికి నీ కేరక్టర్
గురించి తెలియక పోయిందవచ్చు!”

“అందుకని మీరతనికి నా కేర
క్టర్ గురించి వివరంగా తగిన
ఋజువులు, సాక్ష్యాలతో చెప్పా
లనుకుంటున్నారు కదూ? ఇటుపైని
ఈ విధంగా నన్ను బెదిరించి
లొంగదీసుకోవచ్చని మీరు ఆశిస్తు
న్నారు కదూ? మిమ్మల్ని అనవస
రంగా ఎందుకు శ్రమపెట్టడమని
నేనే నా వివరాలన్నీ అతనికి
చెప్పాను. మీరెలాంటివారో కూడా
చెప్పాను. నేను చెప్పేనో లేదో

అనే అనుమానం మీకున్నట్లయితే, మీరు స్వయంగా అతన్ని కలిసి, నా కేరక్టర్ గురించి అతనికి బాగా బుర్రకెక్కేలా చెప్పండి. పెళ్ళికి తప్పకుండా రండి!" అని చెప్పి వెళ్ళిపోబోయి ఆగి—

“అన్నట్లు చెప్పడం మరచేను. ‘సుధాకర్’ ఎవరో తెల్సా? నన్ను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించి, వివాహం చేసుకోవడానికి అంగీకరించి, దురదృష్టవశాత్తూ ఓ బస్సు ప్రమాదంలో మరణించిన ‘మధు’ కి స్నేహితుడు. మధుతోపాటు నేను కూడా నిగ్రహశక్తిని కోల్పోయి నందువలన గర్భవతి నయినాను. ఇహ పెళ్ళి చేసుకుందామనుకుంటూండగానే ప్రమాదవశాత్తు మధు చనిపోయేడు. నాలోని మనో దౌర్బల్యం నన్ను పిరికిదాన్ని చేసింది. మీరెంతో సహృదయ తతో సహాయం చేస్తారనే విశ్వాసంతో మీదగ్గర కొచ్చేను. నా మనో దౌర్బల్యాన్ని, పిరికితనాన్ని మీ స్వార్థానికి వాడుకున్నారు. ఎవరైతే పిరికితనంతో ఇష్టంలేని పరిస్థితులతో రాజీపడతారో వారే ఈ లోకంలో ప్రతీ విషయంలోనూ వంచించబడుతూంటారనే సత్యాన్ని తెలుసుకున్నాను” అనంది.

డాక్టర్ మూర్తిలో సహనం

నశించింది. మరి వినలేకపోయేడు:

“సరోజా! నీ నుండి నేను కొత్తగా తెల్సుకోవలసిన విషయా లేవీ లేవు. నువ్వు వెంటనే యిక్కడి నుంచి వెళ్ళిపో!” అని కపిరినట్లు ఆజ్ఞాపించాడు.

గబగబా వెళ్ళిపోయింది సరోజ.

• • •

‘తన భార్య పూర్వాశ్రమంలో సరోజలాంటి దేనేమో!’ అనే అనుమాన పితాచం, డాక్టర్ మూర్తి మస్తిష్కంలో గజ్జెకట్టి నృత్యం చేయసాగింది!

అయిష్టంగానే సుధాకర్ దగ్గర కెళ్ళాడు డాక్టర్ మూర్తి.

“సరోజ కోసం వచ్చారా?” అడిగాడు సుధాకర్.

“కాదు. మీకోసమే వచ్చాను!”

“ఎందుకు?”

“చికిత్సకోసం!”

“చికిత్సకోసమా?”

“అవును. మనో రోగానికి చికిత్సకోసం! నా భార్య పెళ్ళికాక ముందు సచ్చిలవతి కాదేమోనని నాకనుమానం కలిగింది! అందువల్ల నా మనస్సంతా విషపూరితమయి పోయింది. ఏం చెయ్యడమో నాకు అవగతం కాలేదు!”

“ఓ పని చెయ్యండి! ఇంత వరకూ గడిచిన జీవితంలో

మీరెంతమంది యువతుల్ని ఏ ఏ రకాలుగా వంచించి వాళ్ళ జీవితాలతో ఆడుకున్నారో మీ భార్యకు వివరంగా చెప్పండి: ఆవిడలో వచ్చే రియాక్ష్‌ను బట్టి మీ జీవితాన్ని సరిదిద్దుకోండి!” అని సలహా యిచ్చాడు సుధాకర్.

డాక్టర్ మూర్తి తన కేరకర్ గురించి అన్ని వివరాలు తన భార్యకు చెప్పేడో లేదో-ఒకవేళ చెప్పివున్నట్లయితే ఆమె ఎలా ‘రియాక్ట్’ అయిందో-ఆ వివరాలు ఏవీ తెల్పుకొనేటందుకు సుధాకర్ కి గాని, సరోజకు గాని మరి అవకాశం లేకపోయింది! ఎంచేత అంటే- డాక్టర్ మూర్తి ఆ వూళ్ళో ప్రాక్టీసు మానేసి, భార్యాపిల్లలతో సహా ఏ వూరో వెళ్ళిపోయేడు. ఏ వూరు వెళ్ళిపోయిందీ తెలియదు.

“ఏమిటీ చికిత్స?” అనడిగింది సరోజ భర్తను.

“ఇట్లాంటి రోగాలకు యిదే తగిన చికిత్స!” అని సమాధాన మిచ్చాడు సుధాకర్ నవ్వుతూ.

“ఇంతకీ డాక్టర్.. ‘మూర్తి కుటుంబంతో సహా యీ వూరు వదిలిపెట్టి ఎందుకు వెళ్ళిపోయాడంటారు?” అనడిగింది సరోజ.

“కాస్త ఓపిగ్గా ఆలోచిస్తే నీకే అవగతమవుతుంది” అని అన్నాడు సుధాకర్. అంతకుమించి యింకేమీ చెప్పలేదు. *

విజయ

మల్లె పత్రికలో
స్వయం సృష్టి

త్రవగాంధ

కాంత్రోత్సవ కవలలు

ఆర్థికశాస్త్రం .. 10.00

రక్షణ .. 8.00

అక్షయ .. 10.00

యోగం .. 12.00

విప్లవం
వేయి కొవ్వొత్తులు పైగా
అమ్మమ్మ
మీ అభిమానాన్ని
చూరగాళ్ళు పుస్తకాలు.

నవజ్యోతి
పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ, నిజమవూరు 2